

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quomodo lachrymae ducendae sint & conseruandae, iis qui ad fletum
faciles sunt. Cap. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE TRIBVS PARTIBVS

Num. 20. b
 niendum aut puteum extruendum non facile penetraueris, nisi malleis, cuneis, aut nõ nunquam etiam igne: ita & tu nonnunquã te ipsum pœnis afficies, vt virgis cedendo ad exemplum Mofi, qui iussu domini bis percutiens petram abundantissimas excussit aquas: aut admouebis manus tuas siue pedes quatenus ferre potes igni, atq; hinc ita tecum cogitabis. O domine Deus quomodo perferre potero perpetuum illum ardorem ignis infernalis, qui huius ignis ne fumum quidem ferre queo? Ita omnem mouere lapidem debent, quo sese flectere tandem possint, qui pectore sunt rigidiores.

Quomodo lachrymæ ducendæ sint & conseruandæ, iis qui ad fletum faciles sunt. Cap. 18

Sunt tamen nonnulli quibus hic aquæ vi suæ fons vel suapte sponte saliat, nimirum iis qui natura sunt molles, aut peculiari quodammodo, vel diuini amoris dulcedine ad fletum propensi, ita vt vltro & citra suum conatum illachryment: imo nonnunquam vix sese cohibeant à lachrymis, quoties quid audiunt commiseratione non indignum. His ergo industria quadam op^o est,

est, qualem adesse cernimus ijs, qui fontem aliquem habent terrestrem. Sunt autem hi solliciti de duobus. In primis curant, ne aqua ipsa inutiliter pereat: vnde per canales aut riuulos eo ipsam deducunt, vbi vsui est necessaria. Secundo sollicitè aduigilant ne fontis ipsius puritas vsquam contamine tur, constructis in hoc plumbeis aut ligneis meatibus, lapideis receptaculis, cæterisque alijs, in quibus aqua ipsa tutius seruetur a sordibus immunis. Hos ipsos æmulari debent quotquot sunt animo molliore, & ad fletum faciles. Principio cauere debent, ne preciosam hanc aquam lachrymarum perire sibi sinant, & ne effundant frustra, vtpote ob res transitorias. Quapropter sollicitè per pijs cogitationes eo ipsam deducant oportet, vbi vtiliter, nimirum ob res contemplatione dignas, aut ad salutem pertinentes effundi possit: iuxta illud Dauiticum.

Psal. 124

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam. Hac de re ita scribit insignis ille theologus Climacus *Cli. gra. 7.* dicens. Quando sine studio anima efficitur lachrymosa, compuncta, deuota, & mansueta, tunc curramus ad orationem, & interpellemus Deum pro nostris necessitatibus, quia dominus venit ad nos non

L ij inuita-

DE TRIBVS PARTIBVS

inuitatus, & dedit nobis spongiam tristitiæ
 Deo placentis, de qua spongia exeunt aque
 refrigerij, scilicet lachrymæ deuotæ ad de-
 lendum nostra debita, quæ sunt scripta in li-
 bro iudicis. Conseruemus istam compunctio-
 nem sicut pupillam oculi donec nobis con-
 ceditur, quia habet maiorem vim & effica-
 ciam, quam illa quæ venit per nostram so-
 licitudinem. Secundo loco obseruare de-
 bet qui vel natura vel gratia ad fletum fa-
 cilis est, ne aquæ huius fluxus alicubi interci-
 piatur, aut puritas eius vsquam vitietur.
 Hoc est, ab eis rebus sibi cauere debet, quæ
 lacrymas ipsas indignas reddere possent
 oculis diuinæ maiestatis, quæ sunt peccata:
 neq; persuadere sibi debet sese ab omni cri-
 mine esse immunem & Deo gratum, etiã si
 cotidie sua commissa deploret, nisi summo
 studio ab ipsis sibi caueat. Nam vt lachry-
 mæ sint magnæ virtutis, haudquaquam ta-
 men à se eam habent virtutem, sed à corde
 vnde proficiscuntur: nempe quia illud vera
 redundat contritione propter ardentē quæ-
 dam affectum diuini amoris: qui sanè ma-
 gnus esse nequit, si semper prestat æque vio-
 lenta ad peccandum propensio. Vnde scri-
 ptum est, Qui baptizatur à mortuo, & iterũ
 tangit mortuũ, quid proficit lauatio illius?

Huc vsque
 Clima.

Eccle. 34. d.

Et

Et beatus Gregorius, Penitentiam agere Greg. hom. Euan. 37. inquit, est perpetrata mala plangere, & plā genda non perpetrare. Nam qui sic alia deplorat, vt tamen alia committat, adhuc pœnitentiam agere aut dissimulat aut ignorat. Cauere insuper sibi debet eiusmodi, ne hinc sibi vanam hominum laudem aucupetur: sed contra potius donum hoc abscondere debet, & in abdito lachrymas suas expromere, vbi solus videt remunerator Deus. Nam vt fonti expedit vt per occultos meatus sub terra deducatur, quoties aliquo ducendus est, ita magnum præstatum subsidium purè expromendis lachrymis, si quis hęc gratiam abscondere studeat, & turbam defugiens, tam corpore quam animo, in sua se se contineat vnitate: iuxta illud Iesaiæ. Iesai. 22. 29. Recedite à me: amarè flebo. Præpediri quoq; imo nunquam etiam tolli consuevit hic spiritualium lachrymarum fons per nimias occupationes, per quæ turbulentos secularium negotiorum tumultus, dum quis ita cor suum eiusmodi turbis inuoluit, vt interim adsurgere nequeat ad contemplandas res diuinas. Tum enim id illi contingit quod fontibus consuevit, quibus suus præpeditur fluxus, aut obturatur vena. Hęc de lachrymarum gratia, dignitate, & efficacia dicta sint:

L iij quæ

DE TRIBVS PARTIBVS

quæ sane gratia homini ea rectè vrenti ma-
 gnum adfert bonum. Quanquam interim
 nec despondere animum, nec nimia debet
 mœstitudine sauciari, cui forte hoc donum
 consequi datum non est: maximè cum De-
 us cor hominis intueatur magis, quam ex-
 ternum fluxum oculorum, vtpote qui ple-
 runque vnicam lachrymulam gratiorem
 habeat ex sincero amore erumpentē, quā
 centum alias, ex modica quadam aut nulla
 contritione promanantes. Quam ob rem
 quisquis vera percellitur commissorum su-
 orum contritione, cum certo proposito nul-
 la vnquam alia deinceps perpetrandi, nihil
 addubitet præsto sibi iam esse diuinam in-
 dulgentiam. Nam vt Climacus ait. Ideo
 quibusdam non datur hoc donum, vt ex-
 ius priuatione affligant seipfos cum suspi-
 rijs & doloribus & tristitia mentali, quæ lo-
 cum suppleant lachrymarum, sine periculo
 inanis gloriæ. Non parum enim confert
 ad depellendam animi plus satis sibi placē-
 tis arrogantiam, si quis tanto sese dono co-
 gitet destitutum, quod tam est efficax ad ab-
 luendas animæ sordes: ad animum homi-
 nis subleuandum & consolandum: ad im-
 petrandum quicquid à Deo est ambiendū.

Cli. gra. 7.

Huc vsq; il-
 lo.

Ad

Ad hæc per talem sui deiectionem, & Deo reddetur gratus, & ipse secum aget securus.

Quod confessio necessaria sit ad salutem, quodq; laudabile sit, si generalis fiat confessio ab iis, qui novum aliquod genus vitæ subsunt.

Cap. 19.

QVando iam de prima egimus poenitentiae parte, quæ est contritio, superest ut hic de secunda eius parte, nempe confessione tractemus: sed paucis interim, tum quod varij passim circumferantur libelli hac de re accuratè tractantes: tum quod nos etiam plenius de cordis contritione egerimus, quæ est poenitentiae pars præcipua, & efficax, ad recte peragendam confessionem subsidium. Proinde quisquis iuxta præmissam traditionem primum in studio parandæ & exercendæ veræ de peccatis compunctionis, gnauiter fuerit versatus, non perinde difficile illi fuerit sua peccata confiteri. Nam quod quis confiteri erubescit, aut ex rubore

L iij non